

nr. 43 225 van 11 mei 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, alias X die verklaart van Azerische nationaliteit te zijn, op 4 maart 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 11 februari 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat K. GOVAERTS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 13 augustus 1999 dient verzoekster een asielaanvraag in. Zij verklaart gehuwd te zijn met M.A. die eveneens op 13 augustus 1999 een asielaanvraag indient. Op 6 februari 2001 is haar kind N.M. geboren te Hasselt.

Op 15 mei 2001 neemt de gemachtiging van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf. Op 27 juli 2001 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen de bevestigende beslissing tot weigering van verblijf. Bij arrest 134.071 stelt de Raad van State op 20 juli 2004 de afstand van het geding vast.

Op 9 januari 2001 dient verzoekster samen met haar echtgenoot een aanvraag om machtiging tot verblijf in met toepassing van (oud) artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 5 februari 2010 dient verzoekster een aanvraag om machtiging tot verblijf in met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Op 9 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing is op 12 maart 2010 aan verzoekster ter kennis gebracht.

Op 11 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor migratie- en asielbeleid, S.A., attaché genomen op 11.02.2010 wordt aan de persoon die verklaart zich P.,F. te noemen geboren te K., op (...)1980 en welke verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, het bevel gegeven om uiterlijk op 16 februari 2010, het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, IJsland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Zweden, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië, Malta en Zwitserland (3), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven (4).

REDEN VAN DE BESLISSING:

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig nationaal paspoort voorzien van een geldig visum.”

2. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt de verwerende partij een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep op wegens het gebrek aan het rechtens vereiste belang aangezien verzoekster op 17 maart 2009 reeds een bevel om het grondgebied te verlaten heeft gekregen. Dit bevel is definitief in het rechtsverkeer aanwezig.

De Raad stelt vast dat verwerende partij in de nota met opmerkingen verwijst naar de aanvraag met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en naar de beslissing van 9 februari 2010 waarbij deze aanvraag ontvankelijk doch ongegrond werd verklaard. Omwille van de tussengekomen ‘ontvankelijk’ verklaring van de aanvraag om machtiging tot verblijf kan niet worden gesteld dat het bevel van 17 maart 2009 nog steeds uitvoerbaar is. Het bevel van 11 februari 2010 betreft bijgevolg geen ‘herhaald’ bevel. De exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot nietigverklaring tegen het bevel om het grondgebied te verlaten, wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In het middel voert verzoekster de schending aan van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel omdat haar raadsman bij aangetekend schrijven van 7 december 2009 een actualisering van de hangende aanvraag om machtiging tot verblijf heeft ingediend en daarbij heeft verwezen naar de toepassing van de nieuwe criteria zoals gedefinieerd in de instructie van 19 juli 2009. Deze geactualiseerde aanvraag om machtiging tot verblijf is door de verwerende partij niet ten gronde beoordeeld waardoor, in afwachting van een beslissing over de aanvraag, het bevel om het grondgebied te verlaten dient te worden opgeschort.

3.2 In de nota met opmerkingen wijst verwerende partij op de niet schorsende werking van een aanvraag om machtiging tot verblijf.

3.3 In de repliekmemoirie legt verzoekster de nadruk op het feit dat de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, zonder over de tijdig ingediende aanvraag een beslissing te nemen, in

strijd is met de beginselen van redelijkheid en zorgvuldigheid.

3.4 Waar verzoekster de mening is toegedaan dat haar geen bevel om het grondgebied te verlaten mocht worden gegeven nu zij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft ingediend op 26 juni 2009 en een 'actualisering' van die aanvraag op basis van de nieuwe instructies op 7 december 2010 heeft ingediend en betreffende aanvraag(en) nog steeds hangende zijn, dient opgemerkt te worden dat een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid van het thans aangevochten bevel niet opschort (cf. RvS 6 april 2000, nr. 86.715; RvS 22 juli 2002, nr. 109.500; RvS 6 februari 2004, nr. 127.903; RvS 3 juni 2004, nr. 132.035; RvS 3 juni 2004, nr. 132.036; RvS 7 januari 2005, nr. 138.946 en RvS 20 november 2006, nr. 164.950) of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 3 juni 2004, nr. 132.036). Hetzelfde geldt voor de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van de 'nieuwe instructies', te meer nu ingevolge het arrest van de Raad van State nr. 198.769 de bedoelde instructie is vernietigd op 9 december 2009. Het indienen van een aanvraag om machtiging tot verblijf heeft geen invloed op de verblijfsstatus van de vreemdeling en verhindert bijgevolg in principe niet dat ten aanzien van de vreemdeling een verwijderingsmaatregel wordt genomen (RvS 12 januari 2007, nr. 166.626).

Bovendien dient te worden benadrukt dat verzoekster met haar betoog niet aantoont dat er *in casu* een bepaling van materieel recht zou zijn geschonden waaruit zou kunnen worden afgeleid dat het indienen van een aanvraag op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet de uitvoerbaarheid zou opschorten van een bevel om het grondgebied te verlaten of zou verhinderen dat na het indienen ervan nog een dergelijk bevel aan de vreemdeling wordt gegeven (RvS 22 juli 2002, nr. 109.500; RvS 3 juni 2004, nr. 132.035 en RvS 3 juni 2004, nr. 132.036). Verzoekster betwist niet dat zij niet in het bezit is van een geldig nationaal paspoort voorzien van een geldig visum. Verzoekster verwijst weliswaar naar het door haar ingediende "geldig nationaal Armeens paspoort" doch betwist geenszins dat dit paspoort niet is voorzien van een geldig visum.

Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekster met haar betoog de schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel niet aannemelijk maakt.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf mei tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN